

Májusban fellép Szegeden a Belorusz Állami Ének- és Táncegyüttes

Az áprilisban és májusban hazánkban vendégszereplő Belorusz Állami Ének- és Táncegyüttes május 8-án fellép Szegeden a Nemzeti Színházban. A fiatal együttes, amely 1952-ben lépett először a nyilvánosság elé, külföldön már többször szerepelt, többek között a varsói világitfűszági találkozón, majd Romániában tett hosszabb turnét. A moszkvai világitfűszági találkozón pedig aranyéremmel tüntették ki a belorusz énekeseket és táncosokat.

A több mint 70 tagú együttes — táncosok, énekesek, zenészek — magyarországi vendégszereplésére színes műsorsort állított össze, amelyben többek között magyar számok is szerepelnek majd, például Bartók Béla és Csenki Imre egy-egy népdalfeldolgozása.

KI MERRE PÁLYÁZIK

az általános vagy középiskolából?

A továbbtanulási jelentkezések gyorsmérlege

Az örök kérdés, a «mi lesz, ha megnősz, kisfiam», évről évre és újra és újra elhangzik a szülői házban, napjainkban pedig különösen ott, ahol végzős általános, vagy utolsóéves középiskolás van a családban. A pályaválasztás, az egész életre szóló döntés ott érik most a családokban, s nemegyszer bizony a számvetés is: «tanulhattál volna jobban, hogy tovább tanulhass, de én hiába beszéltem, hiába beszéltek a tanáraid is». A lehetőségek kapui pedig sosem voltak úgy tárva-nyitva, mint napjainkban, a mi társadalmunkban. S továbbra is nyitottak maradnak ezek a kapuk, mert az élet minden területén nagyon kell a hazának a sokoldalúan kiművelt emberfők sokasága.

Újabb lehetőségek

Évről évre több is a továbbtanulásra jelentkezők száma az általános és középiskolából. Nem véletlen, hogy Szegeden, a nagy vidéki iskolavárosban ez év őszén már 20 gimnáziumi első osztály kezd meg munkáját a nyolc technikum mellett. Kellenek is az újabb lehetőségek, mert több mint 1300 idén végző szegedi lakos általános iskolás közül körülbelül 900-an akarnak tovább tanulni gimnáziumokban és technikumokban.

A szegedi járás 30 községéből pedig várhatóan több mint 200 utolsóéves általános iskolás döngeti jelentkezésével a gimnáziumok kapuit. A gyerekeknek a szülők ösztönzésére is növekvő tanulási kedvük bizakodással tölti el társadalmunkat, amely nagy erőfeszítéseket tesz, hogy mindeki az őt megillető helyen tanulhasson tovább.

A sok évvel ezelőtti lehetőségeket nem is lehet hozzászámítani a maiakéhoz, s még mindig nem elégséges az igények kielégítése. Szeged, mint a Dél-Alföld gazdasági és kulturális centruma, egész jellegénél fogva termézetes, hogy magához vonzza a környező községek tanulni vágyó fiait és leányait. Gimnáziumaink és technikumaink számára azonban előnyösebb, ha túlsúlyban szegedi lakosok alkotják tanulóikat, hiszen a kollégiumi elhelyezés lehetőségei még eléggé korlátozottak. Eppen ezért a város környező községekből kevesebb tanuló vesznek fel gimnáziumaink, mint amennyien Szegedre jelentkeztek. A többinek Csongrád megye más városában kell tanulnia, ugyanolyan iskolai és kollégiumi elhelyezés biztosításával, mint Szegeden.

A munkágyerekek aránya

Középszkolai tanulmányokat nem folytató, idén végző általános iskolások zöme az ipari pályákot keresi boldogulását, kevesebben a kereskedői szakmában. Elenyésző azoknak a száma — mindössze 2,1 százalék — akik egyelőre várakoznak, nem választották meg pályát. Jó jel, hogy az általános iskolák munkásszámítású tanulóinak közel 60 százaléka akár középiskolában tanulni, több mint 31 százaléka pedig az ipari pályákat választotta. Nem ilyen orvondetes viszont, hogy az egyébként is kisszámú parasztszármazású tanulóiból

mindössze hárman jelentkeztek mezőgazdasági technikumba, holott mezőgazdaságunk szinte korlátlan lehetőséget és minden más pályával egyenrangú megbecsülést nyújt szakembereinek, dolgozóinak.

Merre tartanak a parasztyerekek?

Csak egyetlen motívum szolgáljon ennek bizonyítására. Az iparitanú intézet külön mezőgazdasági gépszerelelő tagozatot létesít Szegeden, s a mezőgazdaságban használatos minden speciális és univerzális géphez képez szerelőket, akik a tanulmányi idő alatt otthon lakhatnak, ellátást és fizetést kapnak, s mint szakemberek majd mezőgazdasági központokban nyerne elhelyezést. Elsősorban a parasztszármazású fiataloknak kell ambíciót és felelősséget éreztetni a pálya iránt, akiket visszavárnak a földek, mint leendő agronómusokat, jól képzett mezőgazdasági szakembereket.

Bőven választottak a továbbtanulási lehetőségei közül az érettségi előtt álló szegedi gimnáziumi tanulók. Több mint 500-an 28féle pályára készülnek. Az eddigi jelentkezésből az derül ki, hogy nagyon megnőtt a pedagógus pálya iránti von-

Akarat, jó munka és szív kell hozzá

Eredményesen dolgozik az üzemszervezési tanács a konzervgyárban

A sokféle zöldfőzelék és gyümölcs fogyasztásának ideje még távolról int, de a konzervgyárban már szennációs hírként közlik: kikelt a borsó. A háziasszonyoknak, szakácsoknak bizonyára érdekes e hír, de a textil- és a faipari üzemek nyersanyag beszerzőinek már kevésbé. Itt a konzervgyárban azonban ez több, mint egyszerű értesítés.

Az új szezon közeledténél hírnöke. Nem jött váratlanul, mert az ünnepi műszak és a »hajrá« idejére való minden eddiginél nagyobb készülődés lázában ég az üzem.

Több áru a tavalyinál — Neki kell gyürkőzni — mondják a műszakiak — ha valóra akarjuk váltani az üzemi tanács legutóbbi ülésén jóváhagyott ellentervet, amely szerint az idén 21,3 százalékkal több árut készítenek majd mint tavaly.

Az üzemi pártszervezet multheti taggyűlésén is erről tanácskoztak a kommunisták. Itt született a javaslat: rendezzenek ünnepi műszakot a szezonra való készülődés jegyében. A nagy készülődés mellett gondolnak az első negyedévi terv eredményes teljesítésére is. Az előbbi hetekben nyersanyaghiánnyal küszködtek, most mégis azt vállalták, a tervezettnél több csikostokányt gyártanak exportra, s mintegy 2 millió forinttal túlteljesítik az első negyedévi tervet.

400 technikum egy a gyárakba

A technikumok végzős növendékeit, mint »kész« embereket, érthetően kevesebben akarnak tovább tanulni, mint amennyien befejezik középiskolai tanulmányukat. Számos továbbtanulási lehetőséget ostromolnak azonban, több mint százan. Elsősorban a mérnöki karokra pályáznak, míg közel 400-an szerzett szakmájukban helyezkednek el.

A továbbtanulási összképe jónak bizonyul tehát Szegeden, az igények és a lehetőségek nagyjából találkoznak, amely már annak az új szellemnek is tulajdonítható, ami egész oktatási rendszerünkben kezdetet vette az egész ország színe előtt lefolytatott reformtervezet vitájával.

L. F.

Több áru a tavalyinál

A két üzemi vezető azonban tudta, a miniszter vezető nem az olyan üzemszervezési munkára kíváncsi, amelyet a sokrétű irányító munka közben végeznek. Ezért csak azt felelték: ilyen munkára még nem alkalmazunk külön embereket.

Kézzelfogható tények

Az első negyedévi terv eredményes teljesítése jó »szeszonyításnak« számít. Remélhetjük, hogy ilyen lesz a folytatás is, hiszen a nagy készülődésnek máris vannak kézzelfogható, könyvelésben kimutatható tényei. E tények forrása egy régebbi beszélgetéshez nyúlunk vissza. Kovács Imre élelmiszerügyi miniszter beszélgetett akkor Ábrahám Antalné igazgatóval és Kardos Ernő főmérnökkel.

— Hány ember foglalkozik a gyárban üzemszervezési kérdésekkel — kérdezte a miniszter.

Aki ismeri a konzervgyár elmúlt három és félevesi fejlődését, eredményeit, ha pontosan számszerint nem is tudta volna megmondani, bizonyára így felelt volna: Kétszertelen foglalkoznak üzemszervezéssel. Különben is jónéhány vezető állású embernek ez hivatalból is feladata.

Alkalmos üzemszervező embereket, akik jól ismerik a konzervgyártást, nehéz találni. Az élet, a feladatok azonban itt is követelőzők. Mit tehettek mást a vezetők, igyekeztek a »házon« belül levők kezdeményező-készségét az üzemszervezés problémáinak megoldására irányítani. Így született meg az itteni néven a »vállalati üzemszervezési tanács«. Tagjai között találni sok műszaki, számviteli, munkaügyi dolgozót.

A tanács rövid, de eredményes munkájából származnak a kézzelfogható, könyvelésben is kimutatható tények.

Egy ember 15 helyett

Az az egészséges, eleven pezsgés, mozgolódás, amely a készülődést jellemzi a konzervgyárban, párosul a tudományos üzemszervező munkával. A termelékenység növelése lehetőségeinek vizsgálata közben rájöttek, hogy egyes műveletek elhagyásával, munkafolyamatok egyszerűsítésével, gépesítésével, egyes munkáknál 15—20 százalékkal növelhető a termelékenység. A májkrém készítés jobb megszervezésével például 7,9 százalékkal növelték a termelékenységet. Korábban 15 fő egy napi munkájával gyártottak egy vagon csikostokányt. Most ezt a munkát egy ember végzi géppel. Az exportra gyártott finomfőzelékhez szükséges sárgarépa kockázását is gépesítették. Ezáltal 34 százalékkal növelték a termelékenységüket.

Az üzemszervezési tanács nagy gonddal készít elő minden köznevelési gyártást. Most az ünnepi műszak napjaiban a belső anyagmozgatás és a faktári munkák szervezésével foglalkozik. Eddigi munkájuk is bizonyítja: gondos üzemszervezéssel sok olyan tartalék tárható fel, amelyekkel növelhető a munka termelékenysége.

— Mi kellett hozzá a konzervgyárban?
— Akarat, jó munka és — szív...
N. P.

Javában folynak az öntözési idény előkészületei

Az öntözések és a vízügyi igazgatóságok szakemberei megkezdtek a termelőszövetkezetekben az esztendő gépek helyszíni szemlélését.

A következő hetekben csaknem négyszáz termelőszövetkezetet keresnek fel, s próbaöntözési végeredmények azokkal a gépekkel, amelyekkel a nyár folyamán 45 000 holdnyi veteményre permetezik a mesterséges esőt.

Az idén első ízben kerül sor az öntözőberendezésekre a gépellomási szemlékhez hasonló előzetes felülvizsgálatára. Szükségessé te-

Ma zárul a szegedi egyetemi tudományos ülészak

A mai előadássorozattal bezárul a Szegedi Tudományegyetem tudományos ülészaka, amelyet a Magyar Tanácsköztársaság és hazánk felszabadulása évfordulója alkalmából rendeztek. Az ülészak mai programját a matematikus és a fizikus szekció előadásai adják. A Bolyai díszteremben (Aradi vértanúk tere I. II. em.) ma délután 9 órakor kezdődik az ülészak. Dr. Kalmár László egyetemi tanár »Elektronikus számológépek és matematikán kívüli alkalmazásai«; dr. Rédei László egyetemi tanár »Véges ciklus csoportok Hájós-féle faktorizációi«; dr. Székely-Nagy Béla egyetemi tanár »Iteráltjakkal együtt korlátos mátrixokról« és

Apró Antal elvtárs Moszkvába érkezett

Apró Antal elvtárs, a Minisztertanács első elnökhelyettese — az Indiai Köztársaságban tett látogatásáról visszatérően — kiséretének tagjaival együtt úton Budapest felé, esütörtökön Moszkvába érkezett. (MTI)

Hazánk is bekapcsolódik a nagy európai víziút-hálózatba

Nagyszabású tervezéshez fogtak a magyar hajózási szakemberek. A közeli években kialakul az a nagy víziút-hálózat, amely a Szovjetuniótól Franciaorszáig és az Északi-tengertől Svájcig egységes rendszerbe fogja össze szinte egész Európa hajózási útvonalait.

A természetes víziútonak és az ezeket összekötő csatornáknak 1500, sőt egyes szakaszokon 2500 tonnás hajók is közlekedhetnek majd.

Hazánk ebben a rendszerben jelentős szerephez juthat, mert a Nyugattól jövő összes víziútak a Duna borkoltnak, s

így a kelet felé irányuló egész európai hajóforgalom rajunk áramlik majd át. Különösen fontos feladatot kaphat ebben a hálózatban a csepeli szabadkikötő. A tervek szerint ugyanis a hálózat nyugati végállomásai és Csepel közötti folyamot, Csepel és a Fekete-tenger közötti pedig kisebb tengeri hajók bonyolítják le a forgalmat, s így önként kínálkozik a gondolat, hogy Csepelen történjen meg az átrakodás a folyami és a tengeri hajók között. (MTI)

Hazafias Népfront-küldöttség utazott Finnországra

Csütörtökön délelőtt Helsinki-be utazott a Hazafias Népfront küldöttsége: Harmati Sándor, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának titkára és Ery József, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa titkárságának osztályvezetője. A küldöttség a Finn Nép Demokratikus Uniójának meghívására részt vesz az Ünió pénteken kezdődő kongresszusán. (MTI)

ROHAM

Szó szerint vegyék, kedves olvasók, két napja erőteljes a roham, és a pult mögött álló »meteorológusok« véleménye szerint a csúcspont péntek estére — szombat délelőttre várható. De micsoda roham ez! Elemiszerüzletekben, rőfös-kereskedésekben, cukorkánál, divataruboltokban... meg ami csak létezik és kereskedő... ott totális a bevők ostroma.

Az utánpótlás: vagonokkal és teherautókkal éjjel-nappal folyik. A »hádtápon« (ezen raktárak értendők) állandó esomagoló, kiszállító, elszámoló szolgálat és a nehézh teherautók pörögnek, forognak üresen-rakottan, mint a bűgöcsiga.

S az eladók? Méré egy rohans az életük. Ha tíz kezük lenne egyenként, az is hiányosnak minősülne. Anynyi idejük nincs, hogy egy cigarettát elszívjanak, egy szendvicset bevágjanak, mert ebédre... na arról szó sem lehet.

Jámor bámész ember tünődik a Kárász utca sarkán, nem ide való, az az érzése, hogy nálunk, Magyarországon ingyen mérk az áru. Csak így érti, mert látja, hogy itt semmi sem drága. Úgy viszik a ruháneműt, ételmezt, húsvéti csokoládét, meg az italt, mint-ha kéthetes dinom-dánomra készülné a város.

S mit szól ehhez az újságíró?

Elsősor bänkődik, mert nem képes a pulthoz jutni. Kétórás küzdélem és olajos hal nélkül távozik. Otthon bejelentik, hogy a vacsorát ma elvitte az ünnepi roham, hogy ezért mit kap otthon... arról jobb hallgatni).

Másodszor tünődik, persze nem olyan naiv felfogással, mint a méla külföldi úr, tünődik itthoni fejével.

Mert honnan is lehet előteremteni ennyi mindent. Élelmet: tehát lisztből, sonkából, zsírból, cukorból, tejből és tojásból — száz és száz tonnaszámba? Honnan lehet előteremteni ennyi ruháneműt: bársonyt, selymet, angol és magyar szövetet, cipőt és nyelnt... Honnan lehet előteremteni ennyi bútort: hálót, kombinált, nappalit, egyedi darabokat... És mikor eszálta a teméredék mennyiségű esokoládényulát? Alig lehet megérteni.

Csak ez a mi kis felmérényi városunk, Szeged... milliókat pusztít el napok alatt. Hát akkor mit emésztenek el mi együtt: tízmilliónyian? Azt a mennyiséget talán már nem is lehet kifejezni mázsákban, vagy forintokban.

Ne tovább. Régen ebben a kicsiny országban nyolc és fél millió emberből hárommillió Kánaánban érezte magát. Úgy mondjuk, hogy daskáltak a földi javakban és ezért hálát adtak a maguk istenének. Ot és fél millió meg a bibliai Lázár módján élt és hiába panaszkodott... mert ezek a panaszkodók meg egy rántott levest sem hoztak. Ot és fél millió lázarkodása szolgáltatta a Kánaánt a hárommilliónak.

Igy volt? Igen. Ötmillió felhött ember a tanú. Szegeden is akadt 40—50 ezer tanú. Persze a tanúkat csak akkor hívnám, ha erre szükség lenne.

Most meg tízmilliónyi em-

ber szeretne úgy élni, mint élt húsz esztendővel ezelőtt a hárommillió. Jelenleg ott tartunk, hogy a tízmillió nem sokkal gyengébben él ma Magyarországon, mint a hajdani hárommillió.

Jogos-e a jobb élet utáni igény? Ilyet nem is illik kérdezni. Természetesen jogos. De önmagamtól mindjárt megkérdem, »miből tudjuk előteremteni az igényeknek megfelelő (mennyiségű és minőségű) élelmet, ruhát, cipőt, bútort, lakást, stb. Mert eszünk, iszunk, építkezünk, járdákat csinálunk, új közvilágítást szervezünk, szabadtéri játékokat rendezünk, egyetemet bővítünk... Na és egyenként és valamennyien ruházkodunk és bútorozkodunk.

Miből? Miből bírja ez a kis ország a nem mindennapi rohamokat évente hégy-szer-ötször? Ez szinte megfoghatatlan... De bírja... kézzel foghatóan bírja.

Na de azért van magyarázat. Mi tudjuk, hogy miből bírja... Amit megkeresünk, magunknak keressük, amit termelünk, saját házzunkra fordítjuk, munkánk gyümölcsét mi élvezzük.

Ez a roham ezt is bizonyítja. Na meg azt is, hogy rettenetes nagy erő van ebben a mi szocializmusunkban. S erejénél fogva nap mint nap többet ad. Na persze nem egyformán: mindenkinek képességei és végzett munkája szerint osztogat...

Most megyek és megfigyelem a rohamot, hogy nem tévedtek-e a pult mögött álló »meteorológusok«. Valóban ma és holnap lesz a esüspont? Majd megírom azt is.

Sombor János